

Bon Jovi í Reinsarínum Fríggjakvøldið 4. desember kl. 20.00 kemur vælumtókta Bon Jovi showið til Havnar. Konsertin í Atlantis í Klaksvík var útseld eftir einum tíma, og tað var eykakonsertin eisini, men nú sleppa vit í miððekinum eisini at uppliva Bon Jovi kvøldið, tá vælspealandi og topptunaði rokkbólkurin fer á pall við sínum lögum úr lagaskjáltini hjá Bon Jovi. Umframt dugnaligu tónleikararnar verður ein røð av dugnaligum sangarum, kom og hoyr Signar í Homrum, Hans Andrias Jacobsen, Maluna Eyðunsdóttir og onnur heiðra stadion-rokkin, sum vit kenna hann allarbest.

KLUMMAN

Mia Helmsdal Clothier, fyrrverandi praktikantur í Miðlahúsinum

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

Ævintýrini hjá Klummiu

»At ferðast er at liva.« Hetta trúgvi eg í stóran mun á. Mær hevur altíð dámt sera væl at ferðast og havi verið nøkur áhugaverd støð í mínum lívi: Í Danmark og vitja mína familju, siglt til Skotlands við familjuni og vitja vinfólk hjá foreldrum mínum í Spania. Also hava allar ferðirnar verið innan fyri tryggja(ella hvat?) Evropa. So tá eg fyrr í ár fekk tilboðið at fara útum tað kenda, tók eg av beinanvegin.

Í langa tíð, høvdu eg og ein vinkona tosa um at fara at ferðast saman onkuntíð, og eg haldi, at fyri umleið einum ári síðani, byrjaði ætlanin at taka skap. Foreldur hennara spurgdu meg, um eg vildi við teimum uttanlanda, og tað vildi eg fegin. Fyrst var talan um vælumtókta endamálini, Malta ella Gran Canaria, men at enda fall avgerðin á fjarskotna Egyptaland. Tað kendist nokkso merkiligt at skula fara heil til Afrika. Eg visti ikki ordiliga hvat eg skuldi vanta mær. Men eg varð ikki skuffað.

Dagurin, vit skuldu fara avstað, upprann um síðir. Umframt kropsliga viðføri, hevði eg eisini okkurt gott ráð við mær: »Minst til at siga klárt nei til seljarar,« »halt fast í tínum viðføri,« »minst til at taka tablettirnar og ikki drekka vatnið.«

Tann dagin fóru tíðliga upp, vit skuldu nevniliga við sokallaðu »pyjamasrutuni,« so har var eingin góða mamma. Við góum treysti koyrdu vit vestur, alt gekk gott, og at enda

sótu vit í flúgvaranum til Danmarkar, sum vit skuldu vera í í ein dag, áðrenn vit fóru víðari til Egyptalands.

Dagurin í Danmark gekk øðiliga skjótt. Eg haldi faktiskt bara, at vit ótu. Vit fóru tíðliga í song (once again), tí í morgin var ein túrur uppá 6 tímar við flogfari á skránni. So sjálvandi var tað nokkso ringt at sovna. But of course.

Túrurin við flogfarinum gekk rættiliga skjótt. Eg og vinkona mín(les:vinkona mín) høvdu gjørt ein sera góðan playlista, sum koyrði allan túrin. Eg gjørdist meiri og meiri spent, og tá vit at enda lendu var eg als ikki fyrireika uppá tað, ið var uttanfyri flogfari. Tað fyrsta, ið møtti mær, var hitin. Hann klemmaði meg kanska í so hart, men eg slapp tó úr takinum. Við bussi koyrdu vit til checkout og so víðari til hotellið. Vit vórðu væl móttikin av vinarligu starvsfólkunum, men eg kann tó ikki siga júst tað sama um hinar gestirnar.

Eftir eina viku av teimum tveimum, sum vit skuldu vera har, hevði eg lært tvey ting.

- Nummar eitt: Russisk ferðafólk eta øðøðiliga nógv og eru nokkso girig.
- Nummar tvey: Kynsleiklutirnir har eru slett ikki teir somu sum her í Føroyum.

Viðvíkjandi nummar tvey, varð eg tikin av bóli. Eg visti sjálvandi, at kynsmentanin var ikki hin sama, men allíkavæl. Her í Føroyum eru menn og kvinnur javnsett(næstan) og at menn rópa eftir kvinnum, tá teir eru edrúir, er næstan óhoyrt. Ikki tí, tað var ikki so ringt, men altíð vóru onkur eygu, ið fylgdu tær. Eg skilji teir eisini væl, tað er ringt at hyggja burtur tá so vakrar gentur og kvinnur koma hagar, hihi.

Í Egyptalandi sá eg eisini mítt fyrsta burkini. Samstundis sum hettar var nokkso merkiligt í mínum eygum, raknaði reyðsokkurin í mær eitt sindur við. Hann ógvaðist, men legði seg so aftur at durva. Men hann vaknaði skjótt aftur.

Um kvøldi vóru eg og vinkona mín vanar at keypa í einum av handlunum, ið lógu beint við hotellið. Fyrr í vikuni høvdu vit verið saman við pápa vinkonu mínari og tað gekk gott. Hann fekk ein góðan prís og tað var tað. Men tá vit so skuldu keypa næstan tað sama, nei so skuldu vit gjalda ekstreman yvirprís. Eg og vinkona mín, sum báðar eru nakrar bestemtarmadammur, tá tað kemur til stykkis, fingutínga prísirnir væl niður, hóast hann var trekur. Tað lagnasta, tó besta, var tó, at tá vit komu aftur, so var hann so vinarligur, so vinarligur, bæði smiltist og tosaði pent. Tað fekk meg veruliga at hugsa um, hvussu ymiskar okkara mentanir eru. Og hóast eg var eitt sindur ósamd í nøkrum, so er tað altíð spennandi at uppliva aðrar mentanir

Kvonng og Ave í Reinsarínum

Leygarkvøldið 5. desember fara bólkarnir Kvonng og AVE á pall í Reinsarínum. Angelika Nielsen og Kristian Blak mynda bólkin Kvonng, og her er tónleikurin spælímanskendur. Umframt tey manna Mikael Blak á bassi, Ívar Bærentsen á mandolin og gittar og Sharon Weiss á blokkfloytu Kvonng. Kvonng hevur spælt nógv uttanlands og er altíð ein stór uppliving at hoyra. AVE er mannaður av Peturi Pólson við sangi, Benjamin Petersen, ið syngur og spælir gittar, og Mikaeli Blak á bass. Hóast Petur fekk ein blóðtøpp fyrr í ár, er hann til reiðar at fara á pallin. Hesin bólkur er sanniliga ein hjartasøk hjá Peturi og Benjamin. Teir hava nevniliga báðir fingið litprikað sær AVE á kroppin sum súmbol upp á teirra halgan til verkætlanina.

Jóla- og familjukonsert

Jóla- og familjukonsertin hjá Føroya Symfoniorkestri í Norðurlandahúsinum Ongi jól uttan jólakonsert við Føroya Symfoniorkestri. Sunnudagin verður Norðurlandahúsið karmur um hugnaliga jóla og familjukonserti hjá Føroya Symfoniorkestri. Skráin í ár fevnir um kendu Jólaouverturuna hjá Leroy Anderson, kendan filmstónleik, og vit kunnu gleða okkum at hoyra evnaríkar, ungar solistar framføra. Stóra barnakórið verður sjálvandi eisini við at seta sín heilt serliga, jólaliga dóm á konsertina,